Varde - Solo

Og gjev, det aldri maa verta sagt,
At Lande ligg utan Varde Vagt.
Og logar ikkje Varden paa Tind og, Nut
Han logar i Hjarta paa Noregs Gut.

Ja brenn du Varde du sig nan de klare
Ja brenn du Varde du sig nan de klare
Ja brenn du Varde du sig nan de klare
Ja brenn du bjartare högre fyr kvart eit Aare!

********** **********

Varde - 1.Tenor

Der h'oirdest ved Not eit Dunder paa Dör
Husbonden vaknar, spring fram og spör:
Kva er det, som bilar? Kva er det, som bilar?

Og kvar Mann visste i same Ande
No var der kome Ufred til Lande
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der Ufred i Lande.

Og kvar Mann visste i same Ande,
No var der kome Ufred til Lande
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der kome Ufred i Lande.

Og alt som Varde fraa Varde vart tænd,
Dei sankad seg saman fraa Grænd til Grænd
Og Fylkingen bygdest, og Veg han fan.

Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det er, at Varder vaka,

Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, at Varder vaka.

Gjev det ei aldri maa verta sagt,
Lande ligg utan Varde vagt.
Gjev det aldri maa verta sagt,
Og lo gar ikkje Var den paa Tind og Nut
Han logar i Hjarta paa Noregs Gut.

Brenn du Varde, du klare,
Brenn du Varde, du klare,
Ja brenn du Varde, du klare,
Ja brenn, du bjartare högre fyr kvart eit Aare;

Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör
Daa Husbonden vaknar, spring fram og spör
Kva er det som bilar? Kva er det som bilar?

Og kvar Mann veit i same Ande,
No veder kome Ufred til Lande
Kvar Mann veit i same Ande,
No er der Ufred i Lande.

Og kvar Mann veit i same Ande,
No ve der kome Ufred til Lande
Kvar Mann veit i same Ande,
No vil der kome Ufred til Lande.

Brenn brenn du Varde hjaa Noregs Gut
Brenn du Varde!
Brenn du Varde
Ja brenn. Brenn, brenn!

Varde - 2.Tenor

Der h'oirdest ved Not eit Dunder paa Dör,
Husbonden vaknar, spring fram og spör:
Kva er det, som bilar? Kva er det, som bilar?

Og kvar Mann visste i same Ande
No var der kome Ufred til Lande
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der Ufred i Lande.

Og kvar Mann visste i same Ande,
No var der kome Ufred til Lande
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der kome Ufred i Lande.

Og alt som Varde fraa Varde vart tænd,
Dei sankad seg saman fraa Grænd til Grænd
Og Fylkingen bygdest, og Veg han fan.

Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det er, at Varder vaka,

Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, at Varder vaka.

Gjev det ei aldri maa verta sagt,
Lande ligg utan Varde vagt.
Gjev det aldri maa verta sagt,
Og lo gar ikkje Var den paa Tind og Nut
Han logar i Hjarta paa Noregs Gut.

Brenn du Varde, du klare,
Brenn du Varde, du klare,
Ja brenn du Varde, du klare,
Ja brenn, du bjartare högre fyr kvart eit Aare;

Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör
Daa Husbonden vaknar, spring fram og spör
Kva er det som bilar? Kva er det som bilar?

Og kvar Mann veit i same Ande,
No veder kome Ufred til Lande
Kvar Mann veit i same Ande,
No er der Ufred i Lande.

Og kvar Mann veit i same Ande,
No ve der kome Ufred til Lande
Kvar Mann veit i same Ande,
No vil der kome Ufred til Lande.

Brenn brenn du Varde du klare.
Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör
Daa Husbonden vaknar og veit,
Det er Varden, som brenn,
Det er Varden, som brenn,
Det er Varden som brenner
Ja brenn, brenn, brenn

Varde - 1.Bass

Der h'oirdest ved Not eit Dunder paa Dör,
Eit Dunder paa Dör.
Og Husbonden vaknar, spring fram og spör,
Spring fram og spör:
Kva er det, som bilar? Jau nu maa de ut!
For Varden lyser paa Högenut,
Paa Höge nut.

Og kvar Mann visste i same Ande
No var der kome Ufred til Lande
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der Ufred i Lande.

Og kvar Mann visste daa,
No var der kome Krig
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der kome Ufred i Lande.

Og alt som Varde fraa Varde vart tænd,
Varde vart tænd,
Dei sankad seg saman fraa Grænd til Grænd
Fraa Grænd til Grænd.
Og Fylkingen bygdest, og Veg han fan.
Der fyre gjekk H'ovding og Merkes man,
Gjekk Merkes man

Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det er, at Varder vaka,

Og Ufreds karen fekk smaka,
Norske Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, at Varder vaka.

Gjev det ei aldri maa verta sagt,
Lande ligg utan Varde vagt.
Gjev det aldri maa verta sagt,
Og lo gar ikkje Var den paa Tind og Nut
Han logar i Hjarta paa Noregs Gut.

Brenn du Varde, du klare,
Brenn du Varde, du klare,
Ja brenn du Varde, du brenn du Varde!
Ja brenn, du bjartare högre fyr kvart eit Aare;

Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör
Eit Dunder paa Dör.
Daa Husbonden vaknar, spring fram og spör
Spring fram og spör:
Kva er det som bilar? Jau no maa de ut!
For Varden lyser paa Högenut,
Paa Höge nut.

Og kvar Mann veit i same Ande,
No veder kome Ufred til Lande.
Kvar Mann veit i same Ande,
No er der Ufred i Lande.

Og kvar Mann veit at daa,
Vil der kome Krig
Kvar Mann veit i same Ande,
No var der kome Krig.

Brenn brenn du Varde hjaa Noregs Gut
Brenn du Varde!
Brenn Varde
Ja brenn. Brenn, brenn!

Varde - 2.Bass

Der h'oirdest ved Not eit Dunder paa Dör,
Eit Dunder paa Dör.
Og Husbonden vaknar, spring fram og spör,
Spring fram og spör:
Kva er det, som bilar? Jau nu maa de ut!
For Varden lyser paa Högenut,
Paa Höge nut.

Og kvar Mann visste i same Ande
No var der kome Ufred til Lande
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der Ufred i Lande.

Og kvar Mann visste daa,
No var der kome Krig
Kvar Mann visste i same Ande,
No var der kome Ufred i Lande.

Og alt som Varde fraa Varde vart tænd,
Varde vart tænd,
Dei sankad seg saman fraa Grænd til Grænd
Fraa Grænd til Grænd.
Og Fylkingen bygdest, og Veg han fan.
Der fyre gjekk H'ovding og Merkes man,
Gjekk Merkes man

Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det er, at Varder vaka,

Og Ufreds karen fekk smaka,
Norske Varder vaka,
Og Ufreds karen fekk jamnan smaka,
Kva det hev paa seg, at Varder vaka.

Gjev det ei aldri maa verta sagt,
Lande ligg utan Varde vagt.
Gjev det aldri maa verta sagt,
Og lo gar ikkje Var den paa Tind og Nut
Han logar i Hjarta paa Noregs Gut.

Brenn du Varde, du klare,
Brenn du Varde, du klare,
Ja brenn du Varde, du brenn du Varde!
Ja brenn, du bjartare högre fyr kvart eit Aare;

Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör
Eit Dunder paa Dör.
Daa Husbonden vaknar, spring fram og spör
Spring fram og spör:
Kva er det som bilar? Jau no maa de ut!
For Varden lyser paa Högenut,
Paa Höge nut.

Og kvar Mann veit i same Ande,
No veder kome Ufred til Lande.
Kvar Mann veit i same Ande,
No er der Ufred i Lande.

Og kvar Mann veit at daa,
Vil der kome Krig
Kvar Mann veit i same Ande,
No var der kome Krig.

Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör,
Daa Husbonden veit,
Det er Varden som brenner.
Og höirest ved Not eit Dunder paa Dör
Daa Husbonden vaknar og veit,
Det er Varden, som brenn,
Det er Varden, som brenn,
Det er Varden som brenner
Ja brenn, brenn, brenn